

Tomaž Lapajne Dekleva in Vid Sodnik

Božič

IRENA, mama

ROBI, zobozdravnik

JOŠT, otrok, star 10 mesecev – se plazi

ZOJA, otrok, star 3 leta

TIMON, dijak

ROK, dijak

KARMEN

SLAVC

SIMONA, dijakinja

PREDSEDNIK, predsednik Zobozdravniške zbornice

1. prizor

Vrt vrstne hiše, na njem so: Irena, Jošt in Zoja.

IRENA: Otroci, okrasili bomo vrt! Prinesla sem vse okraske, ki smo jih včeraj pobarvali ... *(Joštu.)* Ta je tvoj, *(Zoji)* tega si pa ti pobarvala ... in okraske bomo obesili na ...? *(Otroka molčita.)* Smreko, ja! *(Iz sosedove hiše se zasliši telefonski zvonec, Irena vpije čez ograjo.)* Sosed, telefon vam zvoni!

ROBI *(pogleda čez ograjo)*: O?

IRENA: Telefon vam zvoni! Do sem se sliši!

ROBI: Veste, pacient je, pa se ne javljam. Ves čas mi težijo.

IRENA: Lahko vi tole malo ...

ROBI: Saj vas ne moti, da zvoni?

IRENA: Družinsko idilo imamo!

ROBI: Ja, ja, vidim. Lepo imate.

IRENA: Tole je Zoja pobarvala.

ROBI: Tale vaša smreka je pa vse večja in večja. Če pride kakšno slabo vreme, se lahko podre na ograjo.

IRENA: Vi rajši utišajte ta telefon!

ROBI: Poglejte, en pacient mi najeda ...

IRENA: Mi slišimo! Slišimo prav vsak klic! To je naš vrt! Kaj nismo jasno označili, kje je naš vrt?

ROBI: Ja, saj to je pa moj vrt ...

IRENA *(vpije)*: In okraske bomo obesili, ker naš vrt bo lep! Imeli bomo mirne družinske praznike! *(Iz sosedove hiše se zasliši telefonski zvonec.)* Slišite to? Slišite to? Vi sploh slišite?

ROBI: Telefon?

IRENA: Zakaj ne dvignete?

ROBI: Telefona?

IRENA: Ja!

ROBI: Ker se ne oglašam!

2. prizor

Šolski razred med poukom kemije.

TIMON: Na avtobusu bom spal.

ROK: Ne boš spal.

TIMON: Seveda, da bom spal.

ROK: Ti si neumen. Ti si čist neumen. Valjda bomo pil na busu. Jest bom prnesu celga Jegra. Veš kok bo noro. Kaj če bi šli rajš v Bratislavo? A veš, Bratislava – Partyslava? Mislm Praga – na kaj se sploh Praga rima? Čaga – vau! V Prago gremo, sej smo se zmenil.

TIMON: Sam jest ne bom zdržou. Jest bom spal.

ROK: Kaj boš spal? Spi zdej, med kemijo ...

TIMON: Sam res ...

ROK: Divodikov oksid zgleda kt kurac.

TIMON: Zakaj gremo pa sam tipi v Prago? To je mal bedn ...

ROK: Razglej se mal okrog sebe. A bi res kkšno sošolko vzel s sabo?

TIMON: Ja, bi ... Simono.

ROK: Še zmer to Simono furaš? Te fore vajine?

TIMON: Čist v redu je, Simona ... Kaj pa je narobe s Simono?

ROK: Bruha.

TIMON: Tut ti kdaj bruhaš ...

ROK: Simona skoz bruha.

TIMON: Vsak kdaj bruha ...

ROK: Ona res skoz bruha. Skoz hod ven, pa bruha. A ni to mal čudn? Ti se pa z njo ližeš pol.

TIMON: Lohk jo vzamem v Prago, če hočem. A ni tko?

ROK: Veš kaj bo delala na busu? Ti boš spal, ona bo pa bruhala. In veš kdo se bo morou ukvarjat s tem: jest! Pa moj Jeger!

TIMON: Ti itak nikol nobene nimaš. Jest mam vsaj Simono.

ROK: Jest mam plan! K pridemo v hostel, ta pru večer bom jest najdu eno bejbo. Greš stavn?

TIMON: Da prvi večer najdeš eno bejbo?

ROK: Petnajst evrov.

TIMON: Čehinjo?

ROK: Greš stavn za petnajst evrov? Zraven hostla je en diskač, k ma pet štukov.

TIMON: Pet štukov?

ROK: Vsak štuk je drug žanr.

TIMON: Ti boš bejbo najdu v teh štukih?

ROK: Spodi je tehno, gor je dramnbeks, pol maš pop, pol je hip hop, na vrhu maš pa elesdejevske hipi scene.

TIMON: Men se to zdi mau neumn.

ROK: Zakaj?

TIMON: Zato.

ROK: Prou.

TIMON: Kaj si to narisou – divodikov oksid?

ROK: Ne, kurac.

3. prizor

Bar. Slavic vstopi.

KARMEN: Dobro jutro! Prva stranka! Kar sedite!

SLAVC: Dobro jutro. Šestica me boli.

KARMEN: Aha! Sedite! Boste kavo?

SLAVC: Kavo? Tukaj lahko dobim kavo? No, pa bom.

KARMEN: V lokalu se počaka, potem pa vas bo dr. Robi poklical.

SLAVC: Mi je bilo malo čudno, tole zgleda kot bar, ne pa kot ambulanta ...

KARMEN: Zato, ker je bar!

SLAVC: Šestica me boli.

KARMEN: Super! Pol vam dam nekaj ne preveč vročega in ne preveč mrzlega? Kava je vroča. Razen če naredim ledeno kavo in jo malo pogrejem ...

SLAVC: Ja, prav. Vi nič ne delate z zobmi?

KARMEN: No, lahko vam pogledam ...

SLAVC: Tukaj, čisto ob robu me boli. Na sladko najbolj.

KARMEN (*gleda v zobe*): O, fuj! Grozno je! Fuj! Črn je. Mogoče ne bi kave? Raje kakšen šnopček na tole ... Vam povem, tukaj delam ves dan in popoldan začnejo pacienti naročat alkohol in je vse čisto drugače. Bolj veselo!

SLAVC: Aha.

KARMEN: Zdaj je šele devet in ne bi smela točit žganih pijač, ampak ti dam enega na skrivaj. Joj, kar tikat sem te začela! Oprosti!

SLAVC: Jaz sem samo ...

KARMEN: Ja, ja, k zobarju prišel, ne ...

SLAVC: ... ampak bom, žganje, bom ...

KARMEN: OK. No, sedi ...

SLAVC: Jaz sem Slavic.

KARMEN: Karmen. Na! (*Mu da žganje, Slavic spi.*)

SLAVC: Uh, na zobu čutim. Aha ... Pa doktor je tukaj ali ga ni?

KARMEN: Ponavadi pride okoli enajstih. Lahko ga pokličem, da je stranka tukaj, ampak ne dviguje telefona. Totalno je živčen. Ampak on ve, kaj dela. Ko pride do zoba, ne operira kot zobozdravnik, on operira kot znanstvenik. On je itak doktor, ker je zdravnik, potem ima pa še doktorat, da mu piše dr. Robi Strle dr. ...

SLAVC: Karmen, ti imaš pa lepe zobe.

KARMEN: Nehaj. (*Mu da žganje, oba pijeta.*)

SLAVC: Res lepe. Ko te pogledam, samo zobe vidim.

KARMEN: Ni dobro preveč alkohola, če boš dobil narkozo ...

SLAVC: Kaj me briga ... Karmen, zdaj sem začutil v sebi en tak grrr. A veš?

KARMEN: Ja.

SLAVC: Karmen!

KARMEN: Ja.

SLAVC: Grrrr!

KARMEN: Boš še kaj?

SLAVC: Ja.

KARMEN: Še?

SLAVC: Ja.

KARMEN: Kaj?

SLAVC: Grrr.

KARMEN: Kaj?

SLAVC: Dajva še enega!

KARMEN: Grrr!

4. prizor

Vrt Irenine hiše.

ZOJA: Mami!

IRENA: Ne vem, kam je šel? Kar odplazil se je ...

ZOJA: Pa kako?

IRENA: Nič, bom še za grm pogledala ...

ZOJA: Jošt je bil tamle, pri okraskih. Potem je pa pod drevesom lezel, potem je pa nekam ... ne vem

...

IRENA: Da ni šel čez ograjo?

ZOJA: Kako bi šel čez ograjo, če je visoka, mami?

IRENA: Lahko se je splazil skozi kakšno špranjo ... Takoj pokličem soseda! (*Kliče po telefonu.*) Dvigni!

Dvigni!

V tem času v zobni ambulanti.

ROBI (*dvigne telefon*): Dr. Strle dr., prosim?

IRENA: Imate vi mogoče Jošta?

ROBI: Kdo je to?

IRENA: Vi dobro veste, kdo je to!

ROBI: Ha, ha, ha, ta glas mi je pa znan! Ja, povejte!

IRENA: Kje ste?

ROBI: V službi.

IRENA: Pridite domov. Takoj!

ROBI: Prosim?

IRENA: Takoj, pridite domov!

ROBI: Zdaj moram delati. Zdravnik sem.

IRENA: Sosed, takole se bova dogovorila: Najdite mi Jošta ali pa bo vaš vrt postal družinsko igrišče z doma narejenimi okraski na vseh rastlinah!

ROBI: Se vi hecate? Moj vrt je urejen za samskega moškega! Jaz vozim ženske na svoj vrt! Da mi ne bi slučajno dali gor kakšnih okraskov!

IRENA: Še tricikel boste dobili na sredino trate!

ROBI: Ne zafrkavajte se z mano! To je klasični antimagnet za ženske! Tricikel pomeni otroke in ženske niso za stvar, če mislijo na otroke.

IRENA: Majhne majčke in hlačke bom obesila na vaš vrt!

ROBI: Ne, prosim ...

IRENA: In zimske rokavičke!

ROBI: Pridem takoj!

IRENA (*Zoji*): Našel bo Jošta. Bo ga!

5. prizor

Šolski hodnik.

SIMONA: Hej, Timon!

TIMON: Hej!

SIMONA: Slabo mi je ... Nekaj si me hotel vprašat?

TIMON: Ja, če ti je všeč Praga?

SIMONA: Ne vem, zakaj?

TIMON: Če bi šla ... tko ... da bi bila midva v Pragi ... tko ... par ...

SIMONA: A res?

TIMON: Da bi šla midva tja in bi bla ... midva. Mislm, tko ... uradno.

SIMONA: Ampak, Timon, ti nisi člouk za punce. Jest sem pa punca. Mislila sem, da si hotel biti z mano sam tko mal, kdr ne bruham ...

TIMON: Sem mislil, da greva ven ... in sva tko ...

SIMONA: Tko, oficial?

TIMON: Ja, tko, da .. da spremeniva statusa na Facebooku ... Da tudi mama zve, da grem ... s tabo v Prago.

SIMONA: Mene bi starši ubil, če bi šla v Prago.

TIMON: Ubil bi te?

SIMONA: Pač, tko se reče ... Vse jemlješ dobesedno al kaj?

TIMON: Ne vem, kaj boš odgovorila. Jest sem vprašal ... Že deset minut se pogovarjava, pa še nisi
bruhala!

SIMONA: Ti si drugačen od ostalih tipov. Razumeš te stvari ... Ne mot te ... to ... pa tudi druge stvari
... Ja! Šla bi s tabo v Prago!

TIMON: Potem grem ... v paru ... greva ... v paru ... mislm, par. No, pa še osem mojih prijateljev ...

SIMONA: Kaj bodo pa rekli?

TIMON: Blagor mu.

SIMONA: Sam oni mene stalno kličejo Simona bruhica.

TIMON: Saj si Simona bruhica.

SIMONA: Jest imam tako bolezen ...

TIMON: Veš, kaj imaš ti? Menel!

6. prizor

Zobozdravniška ordinacija. Slavic je rahlo pijan.

ROBI: Stopite naprej! Sedite. Sprostite se! Nekaj časa ne govorite preveč in ne sprašujte.

SLAVC: Malo se mi vrti. V čakalnici je bilo ...

ROBI: Posvetilo bo! *(Prižge luč nad zobozdravniškim stolom.)*

SLAVC: Šestka.

ROBI: Ja, ja, šestka!

SLAVC: V čakalnici je bilo pa tako, da sem ... *(Mu gre v usta z rokami in ga s tem utiša.)*

ROBI: Lepo umivate! V redu bo. To je to. Hvala! *(Ugasne luč.)*

SLAVC: To je to?

ROBI: Ja. Je še kaj?

SLAVC: Ne, grem jaz h Karmen nazaj ...

7. prizor

Robijev vrt. Na rastlinah so doma narejeni okraski in po tleh razmetane otroške igrače.

IRENA: Zdaj pa imate!

ROBI: Vi ste grozna ženska!

IRENA: To bo zdaj igrišče za Jošta!

ROBI: V službi sem bil. Delal sem dobre stvari! Popravljaj sem zobe! In medtem ste vi naredili grozo
na mojem vrtu!

IRENA *(pokaže mu girlande iz papirja)*: Pogledjte: mamica, očka, otroček, mamica, očka, otroček, mamica,

očka, otroček, mamica, očka, otroček, mamica, očka, otroček, mamica, očka, otroček, mamica, očka, otroček ...

ROBI: Tožil vas bom! Kaj sploh lahko naredim drugega!

IRENA: Muca, kuža, lisička, muca, kuža, lisička, muca, kuža, lisička, muca, kuža, lisička ...

ROBI: Je to roza pudelj? Je to roza pudelj na mojem vrtu?

IRENA: Ja!

ROBI: Zakaj tako ljubko gleda vame! Sovražim to! Hočem hladne in čiste površine! Dezinficirane!

IRENA (*prinese šop helijevih balonov različnih oblik in jih postavi sredi vrta*): Zdaj bodo tukaj! Smrketa, Spiderman, Bayblade, Nindža želva ...

ROBI: Policijo bom poklical! Nimate pravice hoditi po mojem vrtu! Res je, da se pozna že petnajst let. Kar dobro sva shajala drug z drugim ta čas, ampak zdaj pa ne gre več. Mala, zatisni si ušesa!

IRENA: Me zanima, če bo policija tega ljubkega otroka vrgla z vrta! Me res zanima!

ROBI: Prosim, dajte tega otroka dol z moje trave! Res bom klical policijo. Nimam se časa ukvarjat s temi vašimi stvarmi!

IRENA (*Zoji*): Kaj si našla, Zoja? Kakec od kužata!

ROBI: Kaj?!

IRENA: Kar daj stricu nazaj kakca! To je bilo na njegovem vrtu. (*Robiju.*) A imate kaj vlažnih robčkov?

ROBI: Takoj dol z mojega vrta, če nočete, da se mi sfuka!

IRENA: Zoja, nič ne pomeni sfuka, nič ne pomeni ...

8. prizor

Praga. Timon objema Simono. Ob njiju je Rok.

TIMON: Kje imaš ti punco?

ROK: Tukaj imaš petnajst evrov.

TIMON (*Simoni*): Petnajst evrov je dal.

ROK: Ja, dobro no. Zmagal si, pa kaj! Kaj naj zdaj naredim?

TIMON: V katero nadstropje greš, ha, ha, ha!

ROK: Peto.

TIMON (*Simoni*): V peto nadstropje – Chill out, ha, ha, ha!

SIMONA: Kam greva pa midva?

TIMON: V drugega, sexy! Veš, kaj se dogaja v drugem? Drugi je za take, ki jim je dobro!

ROK (*zase*): Nov let je res ena beda. Moram najt kšno bejbo. Bil sem najbolj kul v šoli. Ko sem pršou

v razred, so vsi obrnili glave. Če je kdo drug pršou u razred, ni noben obrnu glave. Ko sem pa jest pršou, so se vsi obrnil in pogledal! Zdaj pa kar naenkrat ni najboljš to, da si nedostopen, ampak so ti hipsterski časi, kjer je dobro, da si poseben. Da bruhaš. Ali pa da si piflar.

TIMON: Midva greva v drugo nadstropje!

ROK: Vseen mi je. Tukej bom delu monolog, če vaju ne mot.

SIMONA: Bogi je, a ni?

TIMON: Ja, bogi je.

SIMONA: Bogi je. Kaj pa če bi mu rekla, nej gre zraven?

TIMON: Greva prej še bruhat?

SIMONA: Kako sva midva ista!

9. prizor

Noč. Irenin vrt. Robi spleza čez ograjo in s sprejem porišo vrt z vulgarnimi grafiti. Na ograjo nariše kljukast križ in velik penis z modi ter urin, ki v loku teče iz penisa v lužo.

10. prizor

Slavnostna dvorana Zobozdravniške zbornice.

PRESEDNIK: Vsako leto pride čas, ko novim diplomantom izročimo listine in jim rečemo: »Zdaj ste postali zreli samozavestni polnopravni člani Zobozdravniške zbornice in zobozdravniške skupnosti Slovenije.« Prvi v generaciji, ki je bil sprejet kot član – kar stopite na oder!

ROBI: Živjo, živjo, mladina! Dr. Robi dr.!

PRESEDNIK: Kaj boste povedali kolegom?

ROBI: Je že čas za govor?

PRESEDNIK: Ja.

ROBI: No ...

PRESEDNIK (*ga prekine*): Vi ste bili le prvi. Prvi v letniku ...

ROBI: Ja, v petem letniku sem imel že privatno prakso! Torej ...

PRESEDNIK (*ga prekine*): In še znanstveni doktorat ste naredili zraven ...

ROBI: Ja. Lahko začnem?

PRESEDNIK: Seveda. (*Ko Robi zajame sapo, ga prekine.*) Pa tudi inovativne metode ste uvedli.

ROBI: No, imam določene trike. Obvladam stvari. Zdaj lahko začnem?

PRESEDNIK: Seveda, kar začnite! (*Ko Robi zajame sapo, ga prekine.*) So pa vaše stvari, kako naj se izrazim, na meji z etiko naše skupnosti ... So različna mnenja med strokovnjaki! Eni so za, drugi so pa PROTI!

ROBI: Gospod predsednik, lahko začnem?

Vse pravice pridržane. Društvo za razvoj gledališča v izobraževanju
tomaz.lapajne@siol.net, 041 804 444

PREDSEDNIK (*ga prekine*): Jaz sem tudi izrazil svoje mnenje! (*Robi ga gleda.*) Izvolite!

ROBI: Spoštovani kolegi, živjo! Bom kar sproščen. Konec je formalnih stvari, zdaj boste pravi, čisto pravi zobarji. Dobili boste možnost, da delate, kar hočete. Eni se boste specializirali, eni boste zapravljali svoj čas v javnem zdravstvu. Znan sem po tem, da sem presegal meje, kot je povedal že gospod dekan. Da sem iskal drugačne rešitve.

PREDSEDNIK: Pha, ob vsaki beli plombi še Jagermaister zaračunat!

ROBI: Spomnim se, da sem bil peti letnik ...

PREDSEDNIK: Žganje namesto injekcije! Asistentka ni v ordinaciji, ampak za šankom!

ROBI: ... in sem dobil ...

PREDSEDNIK: Topless četrtki!

ROBI: ... v ambulanto dveletnega Kitajčka. In to je bila zame stiska. Fak, kako naj dveletnemu otroku razložim – se opravičujem za preklinjanje – da mu hočem pomagati. Otrok je jokal. Ni govoril mojega jezika, jaz nisem govoril njegovega jezika. In sem našel rešitev: Jagermaister! Včasih je treba poseči po metodah, ki jih niste navajeni, o katerih vas ne bodo učili na fakulteti, ampak jih najdete sami. Včasih je treba narediti stvari po svoje. Iti izven okvirov. Včasih je treba reči NE pravilom in JA preizkusom! Mogoče vam ne bo uspelo, mogoče boste potrebovali dobrega odvetnika, ampak na koncu boste lahko imeli govor na sprejemu novih članov v Zobozdravniško zbornico.

PREDSEDNIK: Nekateri smo bili proti!

ROBI: To je to. Sem že omenil, da imam naziv doktor pred in po imenu? Sicer pa: hvala in srečno na vaši poti!

IRENA (*sedi med občinstvom in dvigne roko*): Lahko jaz nekaj!

ROBI: Ja?

IRENA: Jošta smo izgubili!

ROBI: Kaj delate tukaj?

IRENA: Sem slišala, da boste podeljevali tole in sem ...

ROBI (*občinstvu*): Se opravičujem, zasebna stvar, ne pustite se motiti ...

IRENA (*občinstvu*): Otroka je izgubil! Na vrtu smo okraševali grmovje in Jošt je lezel in je bila luknja in ga ne najdemo ... ni njegov otrok, je moj otrok ...

ROBI: Jaz nimam otrok. Samski sem!

IRENA: Imava pa skupaj vrt! Sem prinesla okraske na njegov vrt. Imam še eno hčerko, ki je pa tri leta stara ...

ROBI: Gospa, pojdite domov ...

IRENA: Jošta morate najti!

11. prizor

Praga. V hostlu. Simona in Timon.

SIMONA: Malo je bolelo.

TIMON: Sva pa zdaj par. Uradno.

SIMONA: Ja. Imaš kakšno cigareto? (*Ji da cigareto.*) Če kadim, ne bruham, veš?

TIMON: Meni je bilo lepo.

SIMONA: Meni tudi. Malo si bil štorast.

TIMON: V Pragi je težko ...

SIMONA: Aja, v Pragi ...

TIMON: Če bi bilo doma, bi jest komot ... V Pragi je pa težko, ker nisem navajen Prage ... Lepo mi je bilo.

SIMONA: Imaš vžigalnik? (*Ji ga da, ona kadi.*)

TIMON: Kaj me gledaš? Kaj?

SIMONA: Skupaj sva bila.

TIMON: Ja, no ... pač.

SIMONA: Ja, pač. Timon, kaj si tako živčen?

TIMON: Kaj pa, če bi kdo noter prišel? Ha, ha, dvojni pomen! Štekaš? Kaj, če bi kdo noter prišel? Ha, ha ... Praga je dobra, ne?

SIMONA: Ja.

TIMON: Res je dobra.

SIMONA: Ti si dober!

TIMON: Ti si dobra!

SIMONA: Ne, ti si dober!

TIMON: Ti si dobra!

SIMONA: Ti si dober! Joj, daj nehaj!

TIMON: Ti si dobra.

Simona bruba. On jo gleda in še on bruba.

12. prizor

Irenin vrt. Prideta Irena, ki drži v rokah Jošta, in Zoja.

IRENA: Samo, da sem te našla!

ZOJA: Jaz sem ga našla! V kopalnici se je igral! Mami, kaj je to na vrtu?

IRENA: Slike so. Na smrekci je slika, na ograji je ta malo čuden plus ... (*gledata kljukasti križ*) tukaj je ... Triglav. (*Gledata narisan penis z modi.*)

ZOJA: Kdo je to narisal, če ni bil Jošt? Mogoče je bil sosed!

IRENA: Sosed? Ta, ta grozen?

Vse pravice pridržane. Društvo za razvoj gledališča v izobraževanju
tomaz.lapajne@siol.net, 041 804 444

ZOJA: Saj zato, ker je grozen!

IRENA: Ta, ki mu telefon zvoni ... Samo on ima rad, da je čisto! Misliš, da bi res on kaj takega naredil?

ZOJA: Na Triglav lahko še hiško narišem!

IRENA: Ja! Hiško! *(Zoja nariše.)* In smrekice na ta dva hribčka. *(Zoja riše.)*

ZOJA: Lahko narišem jaslice!

IRENA: Krasno!

ZOJA: Tukaj bo hlevček in ovčke.

IRENA: Na vrhu pa Jožefa in Marijo zraven.

ZOJA: Kaj pa je ta cesta? *(Pokaže narisane cureke urina.)*

IRENA: Pot v Jeruzalem.

ZOJA: Tam je pa jezero?

IRENA: Ja. Ampak v jaslicah ponavadi ni jezera. Kaj bova naredili z jezerom?

ZOJA: Lahko je jezero zelo daleč in so tam sveti trije kralji, ki hodijo po cesti.

IRENA: Nariši svete tri kralje. Kaj ni lepa družinska idila?

ZOJA: Kaj bomo pa s tem? *(Pokaže na sliko kljukastega križa.)*

IRENA: Jaz bi kar zvezdice narisala okrog.

ZOJA: Ja, da bo zvezda Severnica!

IRENA: Kako imam jaz tebe rada, hči moja! Zdaj bo sosed začutil našo ljubezen! Začutil bo, kako pomembno je imeti otroke! In kako pomembno je imeti tudi ženo!

ZOJA: Kaj to govoriš, mami?

IRENA: No, nariši še kakšno zvezdico!

13. prizor

Šola. Rok in Timon.

ROK: Kaj sta?

TIMON: Ja, to, ja.

ROK: Si imel protekcijo?

TIMON: Valjda.

ROK: Saj, jest sem že velikokrat, samo nisem hotel naokrog razlagat ... Jest sem že v osnovni šoli!
Povej, kako je bilo?

TIMON: Ful dobr. Res, ful dobr.

ROK: Njej je bilo tudi dobro?

TIMON: Totalno! Mislim, tako, vau! En glas, ki bi opisal, bi bil: »Uaaaaaa!«

ROK: Tak, dinozaver glas ...

TIMON: Jest sem že velikokrat, jest sem kar dober v tem.

ROK: Zakaj me tako gledaš?

TIMON: Ker ti ne verjamem.

ROK: Zakaj?

TIMON: Ker še nisi.

ROK: Ja, sem. Ti nisi. No, ja, si ...

TIMON: Ti hočeš petnajst evrov nazaj?

ROK: Zakaj?

TIMON: Greva polagat roke – kdor je močnejši, tisti je! Bova videla, kdo bo koga položil.

ROK: Aha, tako se bova šla. Ok. Petnajst evrov.

Polagata roke in kričita.

ROK: Sem!

TIMON: Nisi!

ROK: Sem!

TIMON: Nisi!

ROK: Desetkrat sem!

TIMON: Sploh ne veš, kakšni zvoki so to!

ROK: Ja, vem! Taki: »O, o, o ...«

TIMON: Malo je smrdelo!

ROK: Kaj? (*Popusti in s tem izgubi igro.*) Kaj je smrdelo?

TIMON: Ja, smrdelo je malo ...

ROK: O, fuj! A je bruhala?

14. prizor

Irenina dnevna soba. Pri vratih pozvoni.

IRENA: Kar naprej! (*Robi vstopi s smrekovim božičnim venčkom v rokah.*) Z otroci kvačkamo!

ROBI: Pozdravljeni, soseda!

IRENA (*Joštu*): Ne v usta!

ROBI: Grem lahko naprej?

IRENA: Ja, kar, kar ...

ROBI: Malo bi sedel, če lahko.

IRENA: Kar izvolite! Kvačkamo tako dolgo verigo, da bo dolga od tukaj do vašega vrta.

ROBI: Super. Prišel sem se vam malo ... opravičit.

IRENA: Jošt, ne v usta! (*Pogleda k sosedu in izpod njega potegne plenice.*) Joj, plenice imam tukaj, se opravičujem.

ROBI: Prišel sem se vam opravičit. Mogoče sem deloval malo nezrelo za izobraženega človeka.

IRENA: Z doktoratom.

ROBI: Ja.

IRENA: Jošt, ne v usta!

ROBI: No, hotel sem se vam opravičiti, ker sem bil neodgovoren in nezrel.

IRENA: Bova noska obrisala ... (*Briše otroku nos.*)

ROBI: Malo me je razjezilo, ker ste šarili po mojem vrtu in sem potem še jaz šaril po vašem ... In sem razmišljal ... nisem mogel spati ... drugače nisem tak, ne grem čez mejo.

IRENA: Tiste jaslice ste vi narisali?

ROBI: Ja?

IRENA: Jezerca ni v jaslicah. Jošt, ne v usta!

ROBI: Bilo je nezrelo od mene, sem hotel povedat ...

IRENA: Res, nezrelo.

ROBI: Prinesel sem venček ...

IRENA: Kar ostanite! Zdaj bo pečen zavitek in ga lahko skupaj jemo!

ROBI: Povejte, če sem kaj dolžan!

IRENA: Pa še cimetove žepke smo dali pečt.

ROBI: Res bi vam plačal ...

IRENA: Jošt, ne v usta!

ROBI: ... da se bom bolje počutil.

IRENA: Kar ostanite! Toplo mleko imam! Ravnokar sem ga segrela, ker je Jošt pil. (*Nalije Robiju mleko v skodelico.*) Jošt, ne v usta!

ROBI: Venček vam lahko obesim na vrata.

IRENA: Pa piškoti, da boste lahko namakali noter.

ROBI: Sem prinesel sveder, da naredim luknjico. (*S prenosnim zobozdravniškim svedrom zvrta luknjico v vrata.*)

IRENA: Cimet je pa tamle zraven. Jošt, ne v usta!

ROBI: In dam zalivko noter. (*Izdela zalivko in z njo pritrdi venček.*)

IRENA: Kar tukaj ostanite. Boste še vi kvačko prijeli ...

ROBI: To bo zdaj držalo.

IRENA: Tukaj je volna, ta je antialergijska.

ROBI: Zakaj niste jezni name? Vsak normalen človek bi bil jezen name! Jezni ste bili, ko mi je telefon zvonil, zdaj pa, ko sem res naredil pizdarijo, niste jezni name! Kaj je zdaj to?

IRENA (*Joštu*): Pizdarija ni beseda! (*Robiju.*) Lep venček ste obesili. Res lepo. Pravo božično vzdušje. Zdaj lahko še kvačkate! Več kvačkarij izdelate, lepši božič imate!

ROBI: Torej je vse v redu?

IRENA: Popijte toplo mleko!

ROBI (*pije in mu je všeč*): O, koliko časa že nisem pil mleka ...

IRENA: Jošt, ne v usta! O, cimetovi žepki so pečeni! Jošt, ne prijemaj pečice!

ROBI: In kaj boste počeli čez praznike?

IRENA: V družinskem krogu bomo. Jošt, ven iz ust!

ROBI: Sem mislil, da bom šel smučat s tole mojo Karmen, pa ... je našla nekega tipa. Moj pacient! In sem prejle sedel doma in razmišljal ...

IRENA (*mu kaže kvačkanje*): Takole začnete, potem pa hop, hop in prvi zavoj je v desno, potem greste lahko v levo, potem pa spet v desno ... Vidite, čisto preprosto!

ROBI: Boste doma čez praznike?

IRENA: Ja.

ROBI: Kje pa je ...

IRENA: Zoja?

ROBI: ... oče?

IRENA: Aja, oče! Ah ...

ROBI: Saj ni treba odgovoriti.

IRENA: Bom odgovorila. V vsakem vrtu je nekaj dreves in pride čas, ko moraš kakšno drevo odžagat. Vzameš motorno žago in razžagaš. In jaz sem to drevo razžagala na sto drobnih kosov in ga odstranila. Vrt je potem nekaj časa prazen, potem pa se zelenje zaraste na novo. Grmički se povečajo, drevesa dobijo polnejše krošnje in zdi se, kot da vrt ne potrebuje nobene nove sadike. Kot da je tako, kot je, najlepše. Ampak včasih se pa zazdi, da bi lahko skopala kakšno luknjico in vanjo dala kakšno sadikico.

ROBI: Uf, sem mislil, da sem jaz pameten.

IRENA: Ste pa utišali telefon.

ROBI: Ja, sem.

IRENA: Jošt!

ROBI: ... dal malo bolj potih.

IRENA: Za božič ste lahko pri nas.

ROBI: Aja? Imam že karte za Francijo.

IRENA: Mi bomo pekli piškote ... Jošt, kaj si naredil? Si se pokakal v hlače?

ROBI: Ja, prav, no ...

IRENA: Boste res prišli za božič?

ROBI: Bom.

IRENA: Še za vas kakšen piškot spečemo!

ROBI: Hvala za mleko! Zelo dobro mleko! Prinesel bom darila za otroka ...

15. prizor

Bar.

SLAVC: Prišel sem samo nekaj spit.

KARMEN: Aja?

SLAVC: Ja, ker imam v redu zobe. *(Ji kaže zobe, ona jih pride gledat od blizu.)*

KARMEN: Boš kavo?

SLAVC: Kaj boš pa ti?

KARMEN: Kavo.

SLAVC: Potem bom tudi jaz kavo. Sem slišal, da imaš ti tudi druge stranke.

KARMEN: Danes ni bilo še nikogar.

SLAVC: Kaj pa zvečer, tudi piješ s strankami?

KARMEN: Ti lahko nekaj povem? Kar naravnost bom rekla! Mogoče ti bo čudno. Zadnjič, ko si prišel, je bilo zelo lepo. Z nobenim drugim pacientom mi ni tako lepo.

SLAVC: A res?

KARMEN: Ja.

SLAVC: Čisto res?

KARMEN: Dobro sem se imela. Že nekaj časa razmišljam, da bi kar vse pustila in šla nekam.

SLAVC: In da ne bi bila več za šankom pri zobozdravniku ...

KARMEN: Pustil je vozovnici za Francijo ... na šanku sta. Lahko ju samo vzamem in ... jutri, za jutri sta ...

SLAVC: Torej greva v Francijo!

KARMEN: Greva v Francijo! Samo prej se morava še spoznat! Ker takrat sem se malo napila in je bilo, kar je bilo ... Na hitro: »S čim se ukvarjaš?«

SLAVC: Arhitekt sem.

KARMEN: Ok. Odlično. Imaš službo?

SLAVC: Ne.

KARMEN: Jaz je tudi ne bom več imela.

SLAVC: Smučaš?

KARMEN: Ja. Ti bordaš?

SLAVC: Ne.

KARMEN: Smučaš?

SLAVC: Ne.

KARMEN: Sankaš?

SLAVC: Berem.

KARMEN: Jaz tudi! Rada berem!

SLAVC: Res?

KARMEN: Kaj bereš?

SLAVC: Knjige.

KARMEN: Ok. Kakšne knjige?

SLAVC: Slovenske.

KARMEN: Jaz tudi! V slovenščini! Najrajši imam prevode.

SLAVC: Greva v Francijo!

KARMEN: Ja, samo še malo se morava spoznat prej.

SLAVC: Ok.

KARMEN: Jaz imam zelo rada znanstveno fantastiko. Lord of the rings. Danes sem film gledala. Res dober. Samo Hobiti mi niso bili všeč.

SLAVC: Jaz pa gledam TV dnevnik.

KARMEN: Jaz tudi! Totalno me zanima, kaj se dogaja!

SLAVC: Tako je zanimivo!

KARMEN: Te vojne, pa Rusija, pa Ukrajina, pa ebola, pa ...

SLAVC: Francija!

KARMEN: Kaj?

SLAVC: Greva v Francijo!

KARMEN: Ja. Samo še malo se morava spoznat ...

SLAVC: O, sranje ...

KARMEN: Kaj rad ješ?

SLAVC: Makarone.

KARMEN: Jaz tudi!

SLAVC: Vau!

KARMEN: Vau! Kaj rad piješ?

SLAVC: Kavo.

KARMEN: Pa žganje, ha, ha, ha ...

SLAVC: Ha, ha, ha ...

KARMEN: Jagermaistra, ha, ha, ha ... Kje kupuješ?

SLAVC: V Mercatorju.

KARMEN: To je pa narobe ...

SLAVC: Včasih grem tudi v Hofer ali pa Spar ...

KARMEN: Midva se že kar poznavata.

SLAVC: Lidl, Eurospin ...

KARMEN: Katero je glavno mesto Francije?

SLAVC: Pariz. Veš, katero je najlepše mesto v Franciji?

KARMEN: Marseille ...

SLAVC: Greva v Marseille ...

KARMEN: Marseille ...

SLAVC: Marseille ...

KARMEN: Marseille ...

SLAVC: Greva v Marseille ...

KARMEN: Greva v Marseille ...

SLAVC: Marseille ...

KARMEN: Marseille ...

SLAVC: Marseille ...

KARMEN: Marseille ...

SLAVC: Prihajam, Marseille ...

KARMEN: Marseille ...

SLAVC: Marseille ...

KARMEN: Marseille ...